

EL FOLLET

Nº 9257

Setmanari polític-humorístich y purgant, molt recomana't contra las irritacions de l'ull

UN NUMERO 10 CENTIMS

OLOT 7 SETEMBRE 1912

Els originals a la Redacció
Pujada de Sant Domingo, 10 Girona

DE FESTES

Ja pots contar lector com me vaig quedar vegent el programa de les festes qu' avuy se comensen. Jo que per temperament so festós y divertit, tant que quant no hi ha festes jo me las faig per el meu us exclusiu. pots contar l' alegria qu' vaig tenir y 'ls salts que vaig fer al veurer aquella barrija-barreja d' actes de tota mena destinats a divertir, mes que a la Verge de Tura, als concurrents a la festa, cadascú segons els gustos y les seves inclinacions perque, noy, n' hi ha pera tota mena de paladars; y encara lo que no porta 'l programa, perque suposo que *L' Ull* organitzarà quelcom espatarrant avans de marxar el seu personal a rectificar les sergies carbasses que li donan l' humor que gesta.

Noy de noy de renoy, y que 'ns hem de divertir! Tu lector no podrás divertirte tant com jo perque no tens el do que jo tinch d' estar en diferents llocs al mateig temps pero 't prometo anarte fent deu centims de lo que veuré y tu no podrás veure, fins t'explicaré les entremaliadures que jo fassi, que casi be se reduirán a fer pess'golles a l'un y al altre, fentli perdre la serenitat eno casions que 'ls puga comprometre com es ara: anant a la profesó, en mitj del Ball plà, d' una plática amorosa & xullant alguna cabra y prenentli

despres el pel (ne tinch ulla'ca una de blanca que ja veurás quípel).

Jo no ballo ni fa'g res de lo que fan els mortals, però tinch ure afició boja a fer ballar als demés: pel gust de veurels ballar, no per lo que 's diverteixen sinó per lo que suan. Ja conech que aixó fa dolent però que vols que sigui jo emparentat ab tantes bruixes.

En cambi, veus per altre cantó so un xicot de prendes. Si per una casualitat alguna de les meves parentes te malmirés o't donés, mal d' ull, per morena que sigui, digasmho desseguida y veurás com hi poso remey, jep! mentres no te 'l donguin en alguna del es nostres posicions africanes perque ab aquets emboxaments y aquella mena de bruixes no hi puch res; si percàs haurás d' anar ab un manescal, no ab qualsevol, perquè d' aquets mals les besties no 'n pateixen sinó ab un cert manescal que sé que hi enten.

Quedem entesos: tu, lector, procura divertirte tant com pugues però no t' excedeixis en res perquè ara aquí hi ha molta gent que vigila y tots son detectives per esport. De lo que tu no puguis atrapar, lo dit, ja te 'n faré 'ls centims que vulguis.

Juan Loren EL FOLLET

GALERIES

L' estiu te axó, aumenta en molt el cabal de gracia de nostre ciutat, que 's mostre a pertot ab maneres diferents de les que aquí estém acostumats.

Parlém d' aqeste manera, a pesar de nostra constant y ferventa devoció a las belleses olotines, doncs es molt agradós a nostres ulls que se senten atrets per les noblíssimes filles de Barcelona y d' altres punts, que 'ns fan mercè de ses glorioses fesomies, espièr-

dides formes y victorioses elegancias de vestir.

Tot aixó es aplicable a una molt jove y distingidíssima barcelonina quin rostre de morenor perfecte y ulls blavosos, ens deixa assaborir les primicies d' una bellesa futura.

En son aire s' hi nota encare la infantibilitat esplendorosa que s' enllaça ab l' adolescencia pregona de misteris.

Signus permés donar nostra coral salutació a la hermosa estadanta del xanfrá del carrer dels Dolors.

LOTUS.

Heusaqui el somni ideal
que tingué el *fiero subidas*;
vuyt o deu cops de destrat,
tallar unas cuantas vidas
y Olot salvat de tot mal.

Choral de Redactors

Som ullats, are tristos y cansats
de tants xistos malgastats y tantes iniquitats

Soms ullats concirosos y ocultats,
enemichs de claretats y santes veritats

Som ullats cara grochs y de consternats
caminem afilerats pels pass-igs enriolats

Soms ullats avuy febles derrotats
altre temps fórem vantats salvador de llivertats

Soms ullats, ullerosos y ulls clucats
quant mos tenen contorbats, les gaubanses dels pe-
cats.]

(Ripium del «chor de soldats»
de Comptes i Arnau de J. Garner.)

Conte :: Segónt de la serie ::

Senyors; el nostre Follet
a la segona setmana
ja ha fet en mes d' un llar
més mal qu' una pedregada.

Nosaltres al comensar
la feyna qu' hem agafada
no'ns pensavem fer tan mal
ni moure tanta gatzara.

No'ns creyem tan aviat
posar el dit a la llaga
ni per botre tanta gent
diguent tan pocas paraulas.

Passem per alt algun cas
qu' el públich comenta ab gracia
succehit a algú d' aquells
que de segur se pensava
que perquè te algún *calé*
o passa per se un gran branda
se creya ab algún dret,
portant la cara amagada,
de molestar a la gent,
ab forma ben poch galana
sens que ningú digués res
ni li cantès las *cuarenta*.

Dexém, com dich, tot aixó
per dirho una altre setmana
y limitemnos avuy
a explicar ab pocas retillas
la gran bronca que va armar
un botiguer de *metralla*
a n' el seu noy, perquè aquet
sembla que no fila massa.

Ja es extrany que fins avuy

no hagi caygut de l'ase
y qu' hagi estat precis
ferle'n caure a bastonadas.

S'iga com vulga 'l senyor
crida 'l seu fill una tarda
y lliensant foch pels caixals
y amenassantlo ab gran sanya
li digué clar y sense embuts
que si aixís continuava
el posaria al carrer
puig que li perjudicava
ab sa conducta informal
el negoci de la casa.

El bon noy arrepentit
entre un espetech de llágrimas
l'hi prometé de tot cor
ser bon minyó desde are;
que deixaria d'anar
en cases de vida airda
y que sobretot a ne *L'Ull*
no hi faria cap més ratlla
y que comprarla *El Deber*
sens faltar, cada setmana.

El seu papá satisfet
el perdonà y va anarsen
havent sopat a dar un vol
per pahir y anar a jaure

Al tornar com suposà
qu' el seu hereu ja estava
arrepentit de debó,
y per lo tan ja roncava,
va tancar ab pany y clau
y cap a dormir va anarsen.

Pro 'l *gachó* havia fugit
tornan pels barris del *hampa*
igualment com si no hagués
promes res a n' el seu pare.

Ja era molt tart quant aná

cansat y *alegre* a sa casa
 pro si voigüé anar al lit
 tirguè que fer com un lladre
 escalant per un balcó
 y segons veus qu' es propalen
 va tenir qu' entrar als pis
 pel cuarto de la criada.

Lo que diria 'l depá
 cuant desde 'l lit repassava

l' arrepentiment del fiell
 ab la repulsa esmentada.

«Dihuent qu' el noy es dolent
 pro es més bo qu' un pa de *barra*
 aixecant un xich el dit
 la conducta ha canviada».
 ¡Sembla estrany qu' hi hagi al mon
 aquets pares tan calassas!

FOLLETÓ.

—Sembla que fa dias que't veig molt trist ¿que
 t' passa alguna cosa?

—Noy, a l'Atalayón no hi ha cuartos y si no
 m'obres pas un compte corrent no podré jugar
 mes.

Tampoch nosaltres som els innovadors de la ver-
 dura mala!tí sa, d'Hospital, com dieu vosaltres, donchs
 ens pensèm passarvos la ma per la cara en moltes co-
 ses y consti que no ho diém per alavarnos.

Nosaltres no hem de gastar copaiba ni permanga-
 nat, ni portem sabatas de goma per anar pel fanch. No-
 saltres no perdem el cap ab la penetrant sentor del *pit-
 xolí* de baratillo, perquè hem gosat de les delícies del
Muguet y de les *Roses du Japan* de l' aristocràcia
 cortissana.

Nosaltres, en fi, no 'ns perdém per el *frou-frou*
 sedós ni les blanques plomes del capell d una *cocotte*
 mercenària perquè hem gustat les espléndides trapa-
 cerías de les *mussettes* parisenques.

Nosaltres som... els que som y a saber a *Salaman-
 ca*; o a *Valladolid*, que també hi ensenyen.

■ ■

Un dels que mes indignat está en contra de **EL FO-
 LLET** y aixó que may l' hi hem dit res de mal, es un
acabat propietari de barbas grises, casat ab un
 dels millors y mes incansables *gramofons* de nostre
 ciutat.

El motiu de queixa, el que ell diu, es perquè si se
 'l hagués deixat ab pau a *L'Ull*, haguera anat fent, y
 cuant hagués estat cansat ja hauria plegat.

Ves, també *dera* anat be ¿eh? lo qu' ell proposava.

Algúns maliciosos, coneixent les seves aficions cu-
 linàrias, dihuen que la causa de l' enfado es una altre.
 Es que te por que nosaltres precipitàm la desaparició
 de *L' Ull*, del que, secretament está molt enamorat.

Un plat de verdura, entre mitx de la carn, de la
 que pot disposar en abundancia, ha de sentarhi forsa
 be ¿eh, oy?

■ ■

El pulcre y aprofitat dibuixant de *L'Ull* en *Junio*,
 aquest istiu va tenir un susto que i'hi costarà de trèu-
 rersel de sobre.

Entre un grupo de senyors forasters que vingué
 aquest istiu, l' hi semblà veurerhi la figura d' un *in-
 gles* conegut y ja se sab que, segons per qui els in-
 glesos son terribles.

Encare que després va poguer comprobar que el
 que éh habia prè per un *inglés*, no era altre que el
 popular Pere, el *conserje* del Círcol de Sant Lluís
 de Barcelona, de tots modos el susto no passá pas del
 tot, donchs segons tenim entès, els Estatuts d' aquella
 entitat artística no dihuen pas en lloch que el conserje
 del Círcol, no pugui ser *inglés*.

■ ■

Hem rebut un anònim, en el que després de salu-
 darnos ab algunes *frases finetas*, s' ens diu, que ja
 no som homes, sino tenim el valor de publicar el nom
 de 'l qui ajudiam en els nostres versos del número
 passat. Al anònim firmant tenim que dirli, que si el

FOCHS-FOLLETS

Algúns estranyarán el cambi d' imprenta de nostre
 setmanari; de moment, nosaltres mateixos ignorém la
 causa primera que ha fet que 'ns vegéssim obligats
 a pèndrer semblant determini, encare que 'ns sembla
 que no 'ns costaria pas molt de saberho. Potsar cuant
 la sapiguém y siga hora de poguer enraonar clà y
 catalá, tindrém matèria para poguer fer aplicable a
 n' algú, aquell adagi: «Si els peneditis poguessin anar
 a Roma...»

Y prou.

■ ■

Ja ha sortit lo qu' era d' esperar.
 EL FOLLET se fa a la Rectoría.
 Senyors de *L' Ull*, cal obrir més l' ull.
 Aquesta vegada heu ben errat el tret, donchs aquí
 no hi ha altre rectoría que la que teniu ficada al cap.

vol fer de testimoni, nosaltres firmarem la denuncia dels fets aludits davant del jutge de pau.

Al Dr. Carlltes de L' *Ull* li costan molt de pèlir les *tupinades* den Sans, per quan després d' un any encara li tornan a la boca y mes val tria que s' hi callés perque retraguertes dona a entendre dues coses cap de bona: primera qu' ell y tots els demés del Jurat voren ser *tupinayres* com en Sans perque tots varen aprobar les *tupinades* firmant el veredict; y segona que pot tenir firmament alló que s' digué l' any passat de que ell y en Carrión havian pactat partirse la butifarra o 'l metàlich dels premis qu' aquest obtingués.

Y cap d' aquestes coses l' hi fa massa favor.

Dias feya que a n' el nry Sobidas, vollem oedicar-li unes quantes ratlles, pro a la veritat, despres de la alreida protesta que feu quant se 'l suposá redactor de L' *Ull* la seva figura (o figurassá), havia perdut molt interés, mes EL FOLLET que no 's don un punt de repós pera sapiguer noves que puguin fer passar un bon rato a n' els seus llegidors, ha vist recompensat el seu treball y n' ha indagat unas quantes *todas ellas cual mejor*. Per exemple:

Aquest jove de cavell recargolat, de tarots grossa y que relativament ab poch temps ha cambiat de veu dos vegades com si la naturalesa se n' hagués arrepenit d' haver donat una veu tan prima y antipática a una humanitat de tant volum com la seva, aquet jove repetelxo va tenir desde petit molta afició a fer comedia: montá a casa seva un teatre, escullí entre 'ls seus companys els que mes aptes li semblaven y mes sumissió podien prestarli y redactà al moment un reglament mes propi d' una casa de correcció que d' una colla d' aficionats en el qual ell se nombrava *cabo de vara jay!* que dich, director y primer actor per dret propi y indiscutible.

Les obres ab que mes afició representava y feya representar, eren les que 'l protagonista era un capitá de lladres, un traïdor, etc., etc., y 's valla de tots els medis pera que l' obre representada ho fos ab propietat, tant que fins feya esmolrar els ganivets y punyals qu' ell havia de portar quant feya de traïdor o capitá de lladres etc., etc., papers en els que hi tenia característica trassa.

La Lley del embut

Encare que les lleys no tenen may galres partidaris aquesta lley de l' embut constitueix una gloriosa excepció. Tal vegada sigui degut a l' influencia omni-moda dels embutaires d' ofici que miren per el major enriquiment de sa professió, pro siga quina siga l' explicació que tinga aquesta excepció a favor de la popular lley el cas es que tothom se l' aplica d' una manera casi instintiva, com qui no fa res ab la particularitat de cada hu sap encararse a n' ell la part més ample enfocant l' estretinyt cap als demés.

Aixís passa que nosaltres ens vejem davant tota una colla de cues d' embut darrera de quina amplificació hi vejem multitud de cares conegudes. Menos mal que a nosaltres tan se 'ns endopa y ja 'ns hem rigut de l' arbitraría lley de tots els seus aplicadors qui pretenen trobar *verda* nostra publicació sense saber coneixer que moltes voltes ells amossan més que un aranyó.

Hem de posar en coneixement del drapaire *corrido* que, encare que ab molta *pena*, si no ens regala pas el paper com ho fa a ne 'ls de L' *Ull* estèm disposats a continuar la campanya comensada per el esmentat periodich.

L' altre dia EL FOLLET s' estava assentat en un dels barchs del Firal, quant s' adoná d' una colla de joves entre 'ls quals n' havia un, quin posat de mal humor y de fastich sembla esser el seu temperament habitual y ademés, segons els redactors de L' *Ull*, te molt mal geni. EL FOLLET que no hi pot fer res en esser tant fastener, volgué indagar la causa, perque 'n aquells moments el mal humor y 'l mal genit, semblava manifestarse d' una manera mes aguda y senti de l' aludit jove les següents paraules, «que hi ha d' entendre en Nor-t en fer sentencies».

Volgut Joan; en quant a lo del genit, et recomano que te 'l fiqués a la butxaca y a les teves paraules no puch menos d' exclamar «benaventurats els perseguits per la justicia.»

Dias enrera, «Vitalitat» publicava un article dedicat a la mandra que 's veyia qu'era fet d' un que coneixia be el panyo.

Sentirem ro poguer veurer la firma, si en portava pro com que era un tros incomplet que trovarem en una comuna, 'ns fou impossible saberne l' autor.

Nosaltres, si no fos que sabem que 'l escriurer l' hi fa mandra, ens creuriam qu' es fet per en Toch, qu' en aquet ram es una verdadera autoritat. Tal vegada si no es ell, l' autor n' hi haurá inspirat.

L' altre nit al Parc, s' hi va entaular un *macht* de carreras a peu, entre un dels mes llarchs y endolats redactors de L' *Ull*, jove distingit que ja te novia y una dona que ja te home, quines carreras donavan gust de mirar.

Pro desgraciadament, per mes que féren no 's pogueren atrapar may, donchs cuant l' un era a un punt, l' altre era a la part oposada.

Cuant, dirigitse a la carretera de Sant Joan, ja estaven casi per trovarse, la inoportuna aparició d' un grupo de persones conegudas, els feu girar en rodó, com ho fan els gegants cuant ballen a la plassa.

Ja es tenir desgracia pro.. ¡Fill-t, será un altre dia!

Pro de totes maneres volem convencer a nostres impugnadors, entre 'ls que no hi manca un confrare local popularíssim, ni persones de verdadera formallitat, de aixó no es mes que un crit d' hipocresia de la que campeja a n' aquesta ciutat y quina melura fou fa temps senyalada ab ardidesa per un conegut doctor.

No es a tre cosa que hipocresia lo que fa moure 'ls llavis y les plomes dels qui de verts ens titllen donchs tothom sap que la nostra campanya es de sanejament y es cosa sabuda que no 's pot netejar un lloch comú sense embrutir la escombra.

Repetim que no fem cas de les baladronades dels entusiastes seguidors de la lley de l' embut sinó que, al contrari cada dia ab més bráh seguirem nostra camí sense contemplacions de cap mena per quina rahó recordem la frase ab que acabava l' article de presentació de EL FOLLET: *qui tinga pesigolles que 's prepari.*